

Az egyetemi és főiskolai vizsgák tanulságairól

Befejeződtek az egyetemen és a főiskolán a vizsgák. A hallgatók nyári szünidejüket töltik. Az oktató személyzet részint ugyancsak a szabadságát élvezi, más része pedig készül az új tanévre, az elmúlt év tapasztalataiból okulva. A tanév eredményeit, hiányosságait a vizsgaeredmények mutatják meg.

Vessünk egy pillantást a statisztikákra: mit mondanak ezek a számok?

Az átlageredmény: 3.86. Vessük össze a tavalyival: az 3.93 volt; 7 század százalékkal visszaesés van. Bizonyos visszaesés tehát mutatkozik — de azt is meg kell mondanunk, hogy igen csekély. S hogy ennek az okát láthassuk, nem szabad megfeledkeznünk azokról a feladatokról, melyeket a párt tűzött az egyetemi és főiskolai képzés elé. Az MDP III. kongresszusán a Központi Vezetőség beszámolójában Rákosi elvtárs ezzel kapcsolatban a következőket mondotta: „Továbbra is teljes mértékben időszerű a magasabbfokú oktatás fejlesztése; de a jelen helyzetben nem a mennyiség, hanem a minőség van a hangsúly!” A minőség fokozása pedig az oktatás színvonalának, tehát a követelményeknek az emelését jelenti. Ilyenformán érthető, hogy bizonyos — bár jelentéktelen — visszaesés mutatkozott az eredményekben a múlt évekhez képest. Ez érthető — de ugyanakkor azt a követelményt állítja a nevelők elé, hogy mélyrehatóbban foglalkozzanak a hallgatókkal, hogy az új követelményeknek megfelelő eredmények eléréséhez kidolgozzák a megfelelő módszereket, biztosítsák az ezekhez szükséges tanulmányi feltételeket. Ennek szükségességét bizonyítja az is, hogy ahol az ilyen mindenre kiterjedő gondoskodás fokozódott — ott jobb eredmények is születtek, mint például az elsőéves vegyészek, vagy a másodéves kémia-fizikaszakosok egyes kémia-vizsgálatain. Be kell ismerni azt is, hogy a vizsgaeredmények bizonyos gyengülésében szerepe van a régebben történt nagyarányú és sokszor túlzott, vagy inkább mechanikus és nem az egyének tehetségének és céljainak figyelembevételén és a helyes meggyőződésen alapuló mennyiségi fejlesztésnek is.

Ehhez persze mindenekelőtt a minisztérium segítése, gondos munkája szükséges. Sokszor a helytelen vizsgaelosztás és a tantervben mutatkozó — anyagelosztási és egyéb — zavarok nehezítették meg a munkát. Ezt mind meg lehet szüntetni a tapasztalatokra szilárdabban támaszkodó és jobban átgondolt tervekkel.

Az egyes karokon különbözőképpen alakultak az eredmények. A bölcsészkar átlaga 4.01, a T. T. K. hallgatóinál 3.82, a jogi karon pedig 3.53. Itt már nagyobb eltérések mutatkoznak, s a számok megmutatják, hol kell még fokozottabb segítséget nyújtani a hallgatóknak — másrészt pedig hol kell segíteni az ifjúság tanulmányi munkáját. — A főiskolai átlageredmény 3.62. Ez a két évfolyam között a következőképpen oszlik meg: első éven 3.54, a másodéven pedig 3.74. A két évfolyam eredménye között szintén eléggé érzékelhető különbség van. Ez megint kötelezettségeket ró mind az oktatókra, mind a hallgatókra.

Végül nem mehetünk el afölött sem, hogy az államvizsgák eredményei gyengébbek voltak. Mi okozta ezt? A komolyabb követelmények? A hallgatók nem eléggé komoly munkája? Vagy fáradtság? Magában véve egyik sem ad megnyugtató választ. Amellett, hogy — különböző mértékben — mindegyik oknak része lehet ebben, meg kellene vizsgálni: a mostani államvizsga rendszer mindenben megfelel-e a követelményeknek? Lehetséges, hogy változtatásokra lenne szükség ezen a téren s akkor ezekből az okokból eredhetők hibák megszűnnének, vagy legalább is jelentős mértékben csökkennének. Hiszen a komolyabb követelmények megkívánják a hallgatók öntudatos munkáját és azt, hogy kimerültség nélkül, nyugodtan készüljenek.

Röviden összegezve, az idei eredmények azt mutatják, hogy a felsőbb oktatás megművekedett követelményei érvényesültek a szegedi egyetemeken és főiskolán is. Ugyanakkor azonban azt is megmutatják, hogy a jövő tanévre hol és miben kell segíteni, változtatni. Ezt követelik a fokozódó minőségi követelmények, az oktatás magasabb színvonalának megszilárdítására irányuló útmutatásai pártunknak.

A Szegedi MÁV Igazgatóság 10.700 forinttal jutalmazza a „legtisztább állomásokat”

A kiskunfélegyházi állomás dolgozói a III. pártkongresszus tiszteletére a „Legtisztább állomás” cím elnyeréséért versenyre hívták a Szegedi MÁV Igazgatóság valamennyi állomását. A versenyt — amelynek jutalmait, összesen 10.700 forintot augusztus 8-án, a vasutasonapon adják át — most értékelték első ízben. A „Legtisztább nagyalomás” címet és a vele járó 2500 forintot a bajai vasutasok nyerték el. Második, a versenymozgalmat kez-

deményező kiskunfélegyházi állomás.

A középállomások között a kiskőrösi vasutasok az elsők, akik az 1600 Ft-os jutalmat az árvíz-károsultaknak ajánlották fel. 2. kétegyháza, 3. Szentes. A szentesi vasutasok jutalma 600 Ft. A kisállomások között Tiszatenyő, az állomáskezelőségek versenyében pedig Pusztábanréve nyerte el a „Legtisztább állomás” címet. Második a deszki állomás, jutalma 500 Ft. A verseny tovább folyik.

SZEGEDI JEGYZETEK

Nem győzhet le minket se víz, se vész

Csendesen susognak a szőke Tisza hullámai. A parton ezrek zsonganak, gyermekek csacsognak, kisebbek síkognak és mindenki jókedvűen keresi az enyhülést a hóbokban, hogy hétfőn még több és jobb munkát végezhesen. Akik lakásaikban maradtak, azok a vasárnap koradélutáni csendjét élvezik. A házak behunyták üvegszeméiket, hogy hűs nyugalmat adhassanak lakóiknak.

Az élet csak úgy 5 óra felé áramlik az utcákra. A Tiszán sétatájra indul, a cukrászdák, vendéglők megtelnek, a tereken zsongó sokaság hullámzik. A Valéria-tér mellett a Tábor-u. 5. számú házban a vasárnapi csendben magasfeszültségű izgalom vibrál.

Nagy dolog készül... A ház kis lakói már napok óta figyelemmel kísérik a nagyok beszédét, a rádió híradásait, de az újság híreit is. A dunai árvízre gondolnak. Ők még nem láttak nagyobb vizet a Tiszánál

és arra gondoltak, nem egyszer: milyen nagy erőfeszítés kell már a Tiszában is az ár ellen úszni. Hát akkor milyen pusztító ereje lehet a megáradt Dunának, amely gátakat, házakat söpört el. Segíteni kell azoknak, akik otthonukban nyugalomukat, ingóságait veszítették el átmenetileg a pusztító ármíatt. A kicsik jól meg-hányták-vetették a nagy gondolatokat. A mi új nemzedékünknek a gondolat és tett már edes testvér. Ezért volt természetes Papp János út-törőnek, a nagy terv értelmi szerzőjének és társainak, hogy elmentek a tanács népművelési osztályára és bejelentették: vasárnap délután a bábi előadást rendeznek a ház udvarán, a bevételt az árvíz-károsultaknak juttatják.

Menekedződt a lelkes készülődés. A kicsik segítségére sietett az enérs ház. Kérül innen állvány, onnan szőnyegek a bábi színpadhoz szép zöld rő-nvények dísznek eléje. Papp János anyukája se-

git a darab betanulása-nál. Színlapot is tettek a ház kapujára. Innen tud-juk meg, hogy a bábok jelmezeit a nagymama varrta. Vasárnap ebéd után a ház ajtajában még a kis jegyzető ő-rzi az utolsó próbát, amely lelkesen folyik a lépcsőházban. Büszkén csacsogják a kis közre-működők, hogy már 87 forintért adtak el jegyet.

A vidám izgatott gyer-meksereg elfoglalja helyét az udvarban a lakók által összehordott székeken, padokon, már jóval 100 forintot felül van a bevétel. Megkezdődik az előadás. Az ügyes kis gyermekkezek szeretettel, nagy hozzá-értéssel mozgatják a kis bábukat. A „közönség” csilingelő kacaja fáradt-ságuk méltó elismerése-ként visszhangzik. A boldog, önfeláldat gyer-meksereg vigan felelnek Maki és Miki találos kérdéseire is. Nemcsak ők örülnek, velük nevet-nek a mamák és papák is. Naqyon holdog na-gyok, hogy kisunokám

máris segítségére van az országnak! — fejezi ki érzését az egyik „fő-szereplő”, Sallay Gábor, nagymamája.

Gyorsan peregnék a percek, pedig a gyere-kek szívesen néznék egész délután a kedves kis műsort. Énekszámok, szavaltatok követik egymást, hol a színpad mö-gött a bábuk hangjával, hol előtte jelentkeznek az aranyos kislányok, fiúk. Felhangzik a búcsúszó, a Tisza-parti kis üttörők üzenete a Duna-mentére:

Köszönjük, hogy eljöttetek erre a műsorra, Köszönjük a látogatást, Köszönjük a forinokat, Köszönjük az árvíz-károsult családok nevében. Akiknek tönkrement otthona a Duna mentében. Elküldjük Önök egyjutt-érzésünket S ezen forintokat, hogy gondiukat enyhítse. Kívánjuk Önök, hogy minél hamarabb, Szép új otthonukban éljenek vidáman. Tudjuk, hogy így lesz, nem úgy, mint régen. Amikor víz, vagy árvíz koldússá tett város- Ma az enérs ország népe adja seftiséget... Berde Mihályné

PARTELEI

Elevenebb pártmunkát az alsóvárosi Új Élet tsz-ben

Az alsóvárosi Új Élet termelőszövetkezet központi irodájában a napi munka befejezésével csaknem mindennap a késő esti órákig folyik a beszélgetés. Vitatkozó csoportok, az asztalnál magyarázó emberek mondják el egymásnak problémáikat, napi munkájuk eredményét. Megbeszélnek egyben a következő napok közvetlen tennivalóit is. Egyik legutóbbi estén — néhány napja — a munkaegységkönyveket egyeztetették, írták be a szerzett munkaegységeket. Az intézőbizottság tagjai beszélgettek a tsz-tagokkal. A munkaegységkönyvek rendezése sokakat érdekelt, hiszen másnap

előleg osztás volt,

a második negyedéven szerzett munkaegységek után. De nemcsak ilyenkor szokott összegyűlni ebben a helyiségben a tsz tagsága. Mindig vannak itt többen, mert nem tudnak úgy hazamenni, vagy lefeküdni, hogy egy kicsit be ne nézzenek, vagy vissza ne jöjjenek a központba, egymás munkájáról érdeklődni, egymás tapasztalatait meghallgatni.

Ezek után az első pillanatban azt hihetné mindenki, hogy itt minden a legnagyobb rendben van, a vezetők és egyszerű tagok, az emberek teljes egészében megértik egymást, mindenki a legjobb tudása szerint dolgozik. Ebben a gondolatban pedig elől a pártszervezet jó munkáját sejtethetné bárki. Ha azonban egy kicsit behatóbban vizsgálódunk, azt tapasztaljuk, hogy nem mindenben kielégítő a pártszervezet tevékenysége. Nemrég például az egyik csoportgyűlésen a tsz vezetősége közölte a tagsággal, hogy a tartalék búzából az eddig szerzett munkaegységek arányában előleget osztanak ki. Az elosztás módja nyilván így igazságos és megnyugtató. Vannak azonban a csoportban olyanok is, akiknek „nem jár haszonul” a juttatások e módszer szerinti elosztása, mert mulasztásaik miatt kevés a munkaegységük. Eppen ezért olyan követeléssel léptek fel, hogy a búza előleget a tavalyi egész évben szerzett munkaegységek szerint adják ki. Így tehát azok, akik az idén nem sokkal járultak hozzá a tsz jövedelmének, vagyonának növeléséhez, meg nem érdemelt juttatásban akarnak részesülni a becsületesen dolgozók rovására. Mindezt a párttagok és maga a

titkár is hallották, s még sem álltak fel, hogy állást foglaljanak, megmagyarázzák a jogtalan igény-nel fellépőknek, hogy javaslatuk miért nem fogadható el. Eppen ebből a példából kiindulva odaadott munkára ösztönözzék a gyengén, a hanyagul dolgozókat. Szükséges ez most a betakarítás nagy munkájában, a másodvetés elvégzésében, a paprika palánták ápolásában.

A pártszervezetnek a vitás kérdésekben mindenkor állást kell foglalnia.

Mégpedig helyesen kell állást foglalnia a pár, szövetkezeti politikájának a reális helyzetnek megfelelően. Ezt kellett volna tenni Nagyi elvtárának, a pártszervezet titkárának is, támogatva a tsz vezetőségnek igazságos, helyes javaslatát, elmondani a párt véleményét. Ezt kellene tenni minden esetben és egyénileg is magyarázni a tsz-tagoknak az esetenként előforduló hibás nézetük, magatartásuk helytelenségét. A politikai munka, a mozgalmi élet azonban igen csendes a tsz-ben, s csak gyér kísérlet tesznek arra, hogy más módon legyen. Taggyűlés már hónapok óta nem volt. Nincsen kellő befolyása a pártszervezetnek a tsz ügyeinek irányításában, ellenőrzésében, nem tudja segíteni és politikailag támogatni a tsz vezetőségnek intézkedéseit. Pedig ez szükséges volna, hogy a tagok mindig megértéssel és azzal a tudattal végezzék napi munkájukat, hogy ez fontos feladatuk és egyben legfőbb egyéni érdekük. Most, miután az aratással már csaknem teljesen végeztek, — néhány nap múlva a zab is beérik — hétfő estig közel 80 hold földön végeztek el másodvetés alá a szántást. Azonban a vetéssel már lassabban haladnak. Aki harminc holdon vetettek el eddig rövid tenyészidejű kukoricát. De a pártszervezet mint-ha minderről semmit sem tudna, nem tevékenykedik, nem fejt ki agitációs munkát, hogy minél nagyobb területet vessenek be másodvetésű növényekkel és ezt a munkát a családtagok további bevonásával, minél gyorsabban végezzék el. Arról, hogy az Új Élet tsz-ben gyenge a politikai munka, s

nincs kellő tekintélye a pártszervezetnek,

Nagyi elvtárral együtt, a pártszervezet valamennyi tagja tehet. Eb-

be beletörődni, ezt minden további nélkül „udomásul venni, súlyos hiba volna a tsz kommunistái részéről. Lehet ezen változtatni és kell is, legyőzni minden közömbösséget és kishitűséget.

Az Új Élet tsz-ben különösen nagy szükség van egy jól működő pártszervezetre, melynek tevékenységét a tsz tagjainak többsége becsülettel támogatja, s szavát meghallgatja. Ezt azonnal kezdetét vevő határozott munkával, szívós akarattal el is lehet érni. Lehet, hogy nem lesz könnyű, a párttagok határozottságán múlik. Hívjanak össze taggyűlést, s határozzák meg az első tennivalókat, a párt befolyásának növelése, tekintélyének erősítése érdekében. Brigádonként — ahol egy-két kommunista van — szervezzék meg a politikai nevelőmunkát, s vegyék igénybe a brigádvezetőket, a munkacsoportvezetőket, a legdolgosabb tsz-tagok segítségét. Tartsanak velük is megbeszélést, mikor a munka engedi, és hallgassák meg javaslatukat. Szóljának fel a kommunisták csoportgyűléseken, brigádértekezleteken, s példás munkájuk mellett,

magyarosó, meggyőző szóval is lelkesítsék munkára társaikat,

Segítse a pártszervezet a tsz vezetőségét is a munka szervezése, a tagokkal való foglalkozásban. Nagyi elvtárs, aki nehezebb körülmények között is eredményesen küzdött már a párt politikájának érvényesítéséért, dolgozó társainak érdekeiért, szemlélje bizalommal most is a maga területét. Képességének teljes latba vetésével, valamennyi párttag erejének összefogásával szervezze és irányítsa a politikai munkát, mert ezzel tartozik a pártnak, a termelőszövetkezetnek, s önmagának. Most, a nagy dologidőben fogjon össze minden dolgozó kéz a csoportban, tsz-beli és otthoniak egyaránt, s a pártszervezet útmutatása alapján dolgozzanak továbbra is valamennyien úgy, hogy a zárszámadáskor örömmel gondoljanak majd vissza évi munkájukra, s elégedettek legyenek magukkal.

Gera József

A VASÚT SZEME

Ahol a vonatok útját figyelik

készülék szinte percenként újabb állomás bekapcsolódását jelzi. A 700-as menetirányítónál vagyunk a MÁV Igazgatóságon. Dobó András teljesít szolgálatot. A Cegléd—Szeged közötti 24 órás menetrend grafikonos ábráját szemléljük, s közben ahogyan az állomások jelentkeznek, Dobó elvtárs az előtte fekvő gondosan vonalazott papírlapra jegyez. Körülötte telefon, hívó, jelző készülék fekszik, amelyek segítségével a szolgálati helyekről érintkezésbe léphet.

A szemlélődést és Dobó András-hoz intézett szavainkat félbeszakítja egy hang:

— Menetirányító!

— Tessék — jelenkezik Dobó András.

— A 793-as tehervonat eljött-e már?

A menetirányító felel, amint később megtudjuk, Nagykőrös forgalmi szolgálattevőjének.

— Eljött már. Most Kiskunfélegyházán van.

— Köszönöm — felel vissza a másik.

Ismét szólunk:

— Menetirányító! — ezúttal Balástya jelentkezett.

— A '72-es és '78-as merre van? Dobó menetirányító azonnal felel:

— A '72-es halad át Szegedig, a '78-as Nagykőrösön van. — Ezután Szatymaz jelent:

— A 712-es 39—40+7.

Ennek a szerelvénynek hét perces késése van.

— Hová küldjük a rácsosszerelvényt? — hangzik a hívó hang újra a készülékben.

— Szegedre.

EZ A SZERELVÉNY gyümölcsöt, hagymát szállít majd. Pestről jött, Ceglédre megállt és vízvétel után indul tovább. Közben Kistelek jelent:

— 46-kor áthaladt a 772-es, kinn a váltón túl megállt.

A menetirányító intézkedik:

— Rögtön nézzék meg, mi történt és kérem, jelentsék,

Egy pillanat múlva Dorozsma hívja a menetirányítót.

— 54-kor a 712-es élesen keresztelkedett. Hol van a 772-es?

— Kisteleken áthaladt, de a vonalon megállt, befeksződött.

Cegléd száll ismét a szelektoros készüléken. 16—17 perc múlva megy a rácsos szerelvény — tartalék-géppel Nagykőrösre. Egy alkalmas masinára majd át kell kapcsolni.

A menetirányító — a vasút szeme — a grafikonról látja a vonatok útját. Az állomások jelentéseiből tudja, hol, milyen intézkedésre van szükség. Gyorsan kell dolgoznia, gyakran csak pillanatokig gondolkozhat. Dobó Andrásnál nincs hiba. Becsületos vasutashoz illően dolgozik. Hívja, sürgeti az állomásokról a jelentéseket, hogy a következő szolgálati helyet, állomást pontosan tájékoztassa. A gyümölcsökről a jelentéseket, hogy a következő szolgálati helyet, állomást pontosan tájékoztassa. A gyümölcsökről a jelentéseket, hogy a következő szolgálati helyet, állomást pontosan tájékoztassa.

A vonatok érkezését tudakolja. Szeged állomástól is jelentést kér a személyvonat érkezéséről. Az a következőt jelenti:

— Ceglédre indult a 712-es személyvonat, 13 perc késéssel. Öt percet kapcsolnak rá. Az érkezés már rendes.

Ez igen. 13 perc késést Cegléd-től Szegedig pótolni — szép teljesítmény. Kandó Ferenc mozdonyvezetőt ezért dícsért illeti.

A SELEKTOROS készüléken újabb állomás jelentkezik. Nincs megállás. A napnak mind a huszonnégy órájában ébernek kell dolgozni a vasút szemének. A menetirányító szolgálat jó munkájától függ, hogy az igazgatóság területén olcsóbb legyen a szállítás, csökkenjen az önköltség, zavartalan legyen a vonatok közlekedése, az ország vérkeringése.

Rikk Júlia